

er Lodsejer, eller i Fælleshauge, for hvilken Vedtægt om Lodsejernes Færdsel er oprettet paa Haugestævne under Sysselmandens Ledelse (jfr. Haugelovens § 3), straffes med Bøder; gaar han ulovlig med Hund, betragtes dette som en skærpende Omstændighed.

Absurd kjak

Vitandi at gongd í haga soleiðis hevur verið regulerað í umleið 700 ár, hevur Ronnie Thomassen eitt sindur trupult við at skilja kjakið, ið gongur fyri seg í lötuni í samband við ferðavinnuni og rættindini at ganga í haga.

- Tað koma nøkur fólk innan ferðavinnuna nú, og hava nøkur heilt onnur áhugamál enn tey, ið hava við jarðarbrúk og tað at røkja jørðina hava. Men tey kunnu ikki bara koma her og trongja 800 ára gamla lóggávu til viks. Tað er heilt absurd í mínari verð yvirhøvur at kjakast um tað, sigur Ronnie Thomassen.

Hann afturvísir eisini øllum teimum, ið meta, at lóggávan ikki er greið á økinum, harímillum Vinnumálaráðið.

- At siga, at lóggávan á økinum er ógreið, sum partur av Vinnumálaráðnum og ferðavinnuni siga, tað passar ikki. Lóggávan er so greið, ið hon yvirhøvur kann vera, og tað hevur hon verið síðan 1298, sigur hann.

Kjakið um gongd í haga er í støran mun komið aftaná, at talið av ferðafólkum til Føroyar er voksið munandi síðstu árin. Í tí sambandi eru tað fleiri feløg og persónar, ið hava bjóða túrar til stöð í føroysku náttúruni, ið liggja í høggunum hjá øðrum. Og tað er á ongan hátt í lagi, metir Ronnie Thomassen.

- Eg vil siga, at tað er tyngjandi umstøður, um tú fert í hagan við vinnuligum áhugamálum. Tú trongir teg inn á nakað, ið tú

- Í nýggjari tíð hevur man ikki handheva lóggávuna so strangt, ið hon ljóðar. Ongin er t.d. farin eftir børnum, um tey eru farin niðan í hagan í einari bygd. Men tá tað nú er ein skipað vinna, ið tekur sær nøkur rættindini í haganum, so sigur tað seg sjálvt, at tey, sum varða av høggunum og hava lóggávuna á sínari síðu, reagera, sigur hann.

Nýggjar gøtur

Seinastu árin hava fleiri haga-

kompromi, har nakrar nýggjar gøtur verða gjørdar, ið vísa tey økir, ið ferðafólk gjarna vilja vitja.

- Man kann útbyggja bygda-gøturnar við at gera nakrar gøtur til nøkur serlig vøkur stöð. So er ferðslan á teimum gøtunum, meðan onnur økir fáa frið. Men tað má gerast í semju við tey, ið varða av høggunum, tí um man fer inn at gera slíkar gøtur, ger man seg inn á ognarrættindini til tey lunnindi, ið tey fólkinu hava, sigur hann og samanber tað við vetrarbit.

- At siga, at lóggávan á økinum er ógreið, sum partur av Vinnumálaráðnum og ferðavinnuni siga, tað passar ikki. Lóggávan er so greið, ið hon yvirhøvur kann vera, og tað hevur

hon verið síðan 1298

ikki hevur rætt til, og sum tú ikki hevur havt rætt til í meira enn 700 ár. Tað er tí eg sigi, at kjakið er heilt absurd, tí tað er eingin ivi um hvat lógin sigur, sigur Ronnie Thomassen.

Hann er skjóttur at vísa á, at stöðan er ein onnur, tá talan er um føroyingar, ið av onkrari orsök av

stýrir sett gjald á, um ferðafólk ynskja at ganga í teirra høgum. Ymiskar meiningar eru um hetta, men Ronnie Thomassen vísir á, at teir hava lógina á sínari síðu, tá tey gera hetta.

- Bøndur hava fullan rætt at seta avmarking fyri ferðsluna. Í Mykines er eitt sindur øðrvísi, tí gøtan út á Hólman er ein gomul bygda-gøta. So har eru teir kanska farnir eitt sindur ov langt, men man skilur teir væl, tá man sær lundalandið. Tað sær øgiligt út, sigur hann.

Tó at bøndurnir hava fullan rætt at gera sum teir vilja, so mælir

- Í grundini tað sama man skal gera, um man vil gera gøtur í haganum. Tá skal eigarin hava endurgjald fyri mist lunnindi, sigur hann.

Tað einasta, ið man ikki má gera, er at broyta verandi lóggávu, metir Ronnie Thomassen.

- Man má ikki siga, at nú gera vit fría ferðslu í høggunum, tí tá ger man seg inn á eina lóggávu, ið er so gomul og greið, at tað er elsta lóggáva, ið vit hava í Føroyum. Slíkt kann man ikki bara broyta við einum pennastroki á lögtingi, sigur hann.

- Í nýggjari tíð hevur man ikki handheva lóggávuna so strangt, ið hon ljóðar. Ongin er t.d. farin eftir børnum, um tey eru farin niðan í hagan í einari bygd. Men tá tað nú

er ein skipað vinna, ið tekur sær nøkur rættindini í haganum, so sigur tað seg sjálvt, at tey, sum varða av høggunum og hava lóggávuna á sínari síðu, reagera

